

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 3 DE MARÇ DE 2019 | Número 38

PÀG. 3 | EDUARD IBÁÑEZ

Cap a l'abolició de la presó provisional

PÀG. 14 | SANT JOAN DE DÉU I CÀRITAS

"Demanam polítiques que donin resposta a la gent vulnerable"

PÀG. 16 | JOAN-ENRIC VIVES

"Com estimem Montserrat"

PÀG. 18 | TOMEU ESTELRICH

El pensament incòmode de Simone Weil, a l'IQS

PÀG. 21 | PROTESTANTS

"Som diferents, però la fe ens uneix"

PÀG. 23 | ESCOLA CRISTIANA

Neix 'Diàlegs per a l'educació', el nou projecte de les AMPAs

Pepe Baena: "Pensionistes, aturats i la PAH compten amb la parròquia!" | PÀG. 8

PÒRTIC

Hi som. No és el que surt als diaris i segurament no té l'amplitud que havia tingut en altres èpoques. Però hi continua havent moltes institucions religioses implicades a fons amb els moviments socials i reivindicatius. Una presència que potser no és visible, ni ho busca. Però que acaba sent la més efectiva i evangelitzadora de llarg de corregut. La que crea processos, en lloc d'ocupar espais, com proposa el papa Francesc.

SUMARI

3 Panoràmica

Cap a l'abolició de la presó provisional, per Eduard Ibáñez
Pujarem dalt del cim, per Maria Guarch del Centre de Pastoral Litúrgica

8-25 Actualitat

Pepe Baena: "Pensionistes, aturats i la PAH compten amb la parròquia!"
La pastoral obrera alerta de la pèrdua de drets laborals
Sant Joan de Déu i Càritas demanen polítiques per la gent vulnerable
Vives: "Com estimem Montserrat"
El pensament incòmode de Simone Weil, a l'Institut Químic de Sarrià
Protestants: "Som diferents, però la fe ens uneix"
Neix 'Diàlegs per a l'educació', el nou projecte de les AMPAs de l'escola cristiana

26 Recull de premsa | Sri Kanka - Sentència maristes - Comiat Ramon Alsina

27 Agenda | Raó i emoció - Comença el ramadà - Meditar - Diàlegs per a l'educació

29 La setmana a les xarxes

Fotografia: Jenn Vargas sota llicència CC 2.0.

Cap a l'abolició de la presó provisional

PER EDUARD IBÁÑEZ
A APUNTS ETICOPOLÍTICS

La sentència absolutòria de Sandro Rossell després de dos anys d'empresonament ha tornat a mostrar, amb gran claredat, la immoralitat de la presó provisional. Malauradament, no és un cas infreqüent. Els que em coneixen saben que porto anys denunciant la violació de drets humans que suposa aquesta mesura legal, qüestió a la que vaig dedicar la meva tesi doctoral.

Darrerament he parlat d'això en relació a l'empresonament provisional injustificable dels líders independentistes catalans. Però també he escrit després de múltiples casos d'absolució de persones que van ser exonerades de responsabilitat penal després de mesos o anys d'empresonament.

Juristes i filòsofs denuncien aquesta pràctica des de fa segles, en veure-la incompatible amb la presumpció d'innocència i les garanties processals. Ja l'any 1651, el cèlebre **Thomas Hobbes**, a l'obra *Leviatán*, afirmà que la presó provisional no és una pena, sinó "un acte hostil" contra el ciutadà. O bé, en una línia similar, també Voltaire (1694-1778) afirmà que "la forma com s'arresta cautelarment a un home en molts estats s'assembla massa a un assalt de bandolers". A Espanya, l'escriptora gallega **Concepción Arenal** (1820-1893), gran defensora de la dignitat de les persones empresonades, deia: "*Si se escribiese la historia de las víctimas de la prisión preventiva se leería en ella una de las más terribles acusaciones contra la sociedad*". Per citar-ne només uns pocs.

Malgrat les crítiques constants, i els múltiples casos d'absolucions de presos, aquesta mesura legal continua vigent (per bé que cada cop més limitada) a totes les legislacions i és aplicada per tots els sistemes judicials del món. Però cada dia resulta més qüestionada i estic convençut que, tard o d'hora, el sentit comú acabarà suprimint aquesta pràctica immoral. Mentrestant, se seguiran cometent abusos i molts innocents seran empresonats arbitràriament.

Precisament per evitar aquestes injustícies es va establir històricament el principi de presumpció d'innocència, una regla fonamental per a qualsevol Estat democràtic i de dret, reconeguda en els tractats internacionals: no es pot imposar a ningú una pena sense que s'hagi provat la seva culpabilitat en un judici just. I un judici just exigeix: 1) un tribunal independent i imparcial, 2) una acusació sostinguda per algú diferent del tribunal, 3) el dret a defensar-se en igualtat de condicions als acusadors i 4) obligació de l'acusació de provar la culpabilitat.

Sense un judici just, tota persona ha de ser considerada i tractada com a innocent. Aquest és un principi que protegeix la llibertat de tots els

ciutadans del risc de ser castigats injustament. Sempre és preferible la impunitat d'un culpable (de fet és impossible castigar tots els delictes) que causar un mal greu i irreparable a un innocent.

Per tant, no és acceptable empresonar ningú, sacrificar el seu dret fonamental a la llibertat, sense un judici just previ, sobre la base de meres sospites, conjectures, "indicis" (com diu la llei espanyola) o hipòtesis més o menys fonamentades que ha comès una acció criminal, per greu que sigui aquesta.

És més, l'empresonament previ al judici impedeix precisament que aquest judici sigui just. En efecte, la situació de presó deixa a l'acusat en desigualtat davant dels acusadors, dificulta greument la seva defensa i predisposa al tribunal que ha de jutjar (i també a l'opinió pública) en favor de la culpabilitat, deixant per molt temps sobre la seva imatge una taca de sospita difícil d'esborrar.

Cap motiu justifica una excepció a aquest principi de presumpció d'innocència, autoritzant encarceraments immediats, amb propòsits tan

inadmissibles com el de mostrar la contundència o eficàcia de la justícia, calmar l'alarma social o provocar confessions o delacions. Això són formes matusseres d'instrumentalitzar políticament a un ésser humà. Però tampoc no ho justifiquen altres objectius, com ara evitar el possible risc de fuga de l'acusat, o el risc que ocultis proves o, encara menys, el risc que reincideixi. Això són mers pronòstics de futur sense fonament científic, dels quals ningú no es pot defensar, que es basen en una inacceptable presumpció de culpabilitat. Autoritzar aquests motius obre la porta a l'error, l'arbitrarietat i els abusos, en deixar un poder gairebé il·limitat als jutges. També és la coartada perfecta per a l'ús polític del sistema penal, com en el cas dels independentistes catalans o com fan tots els Estats autoritaris davant els adversaris polítics.

En definitiva, admetre l'empresonament abans d'un judici just contamina el judici, obre la porta a l'abús i comporta acceptar que es privi de llibertat a persones innocents, als quals mai es podrà reparar el mal causat.

Només si la culpabilitat és completament evident per tothom o quan el mateix acusat, en plenes facultats mentals, accepta lliurement i mostra la seva culpabilitat, i el delictes és molt greu, pot tenir alguna justificació una privació de la llibertat amb la intenció de garantir l'acció de la justícia. Però en aquests casos, si la culpabilitat és notòria, no hi ha cap motiu que impedeixi celebrar el judici en un marge molt curt de temps.

Fora d'aquestes situacions, solament és admissible una detenció per unes hores o dies mentre es realitzen les diligències més elementals per identificar als sospitosos i recollir les proves que no puguin obtenir-se de cap altra manera. Correspon a l'Estat l'obligació d'investigar i procurar-se els mitjans de prova necessaris per sancionar els delictes sense privar de llibertat a cap presumpte innocent.

Pujarem dalt del cim

**PER CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA
A EL CIM S'ACOSTA**

Cada vegada que m'han preguntat quines són les meves aficions d'alguna manera hi he encabrit l'excursionisme. Aquesta afició m'ha vingut donada per la meva família (sobretot el meu pare), gaudeixo la muntanya i l'esforç del camí; i quan fa una temporada que no puc sortir de Barcelona, noto que els pulmons em reclamen una mica d'aire fresc.

Ara bé, no penseu que sempre ha estat així. Si parleu amb els meus pares segur que us poden explicar els *numerets* que feia de petita quan em deien que aquell dia tocava fer una excursió. Em va costar agafar-li el gust. Vaig necessitar uns quants anys per començar a apreciar la recompensa d'arribar a un cim després d'haver suat en alguna tartera infernal. He caminat

molt, he hagut de fer moltes pujades i baixades, he fet molts camins que semblava que no anaven enlloc, he tingut més d'una caiguda (els meus genolls en són testimoni); i m'he perdut moltes vegades abans d'arribar al punt on soc ara. I suposo que les cares de satisfacció dels meus pares després d'una bona excursió també van influir en aquest canvi.

¿Per què us explico tot això?

És precisament per això que, quan diuen que l'Eucaristia és font i cim de la vida de l'Església, no puc evitar pensar que la metàfora és molt encertada. I és que arribar a assaborir la celebració litúrgica és igual o més complicat que pujar la Pica d'Estats (si se'm permet la comparació i

per agafar algun referent excursionista proper). Per aconseguir-ho necessitem experimentar-la més d'una vegada; ha d'estar ben preparada i planificada -¿Què hi poso a la motxilla? ¿Quina és la millor ruta per a aquesta època de l'any?-. És molt complexa i sovint pots topar amb elements que no coneixes i que et fan perdre el fil de la celebració. Com en l'excursionisme, tenir algú que t'acompanya i et guia durant el camí pot ser de gran ajuda. I una vegada li agafes el gust, quan fa una temporada que la teva vida no passa per allà, la trobes a faltar.

I aquesta és la idea que vol expressar aquest blog: mostrar la riquesa i la complexitat de la litúrgia des de l'alegria d'estar-nos endinsant en alguna cosa nova sabent que no arribarem al final de cap ruta; però de ben segur que, mentre

caminem, trobarem alguna font d'aigua fresca on recuperarem forces per seguir pujant dalt del cim.

MARIA GUARCH

I com funcionarà aquest blog?

El Cim s'acosta. Doncs, sí. A cada celebració litúrgica de l'Església Déu ve a nosaltres. Amb aquest blog, el [Centre de Pastoral Litúrgica](#) vol oferir-vos eines de reflexió i presentar-vos materials que ajudin a viure aquesta trobada comunitària amb Jesucrist de manera més conscient i participativa.

Cada dijous inclourem una nova entrada que esperem que sigui del vostre interès i provoqui un diàleg fructífer. Hi inclourem també enlla-

ços a planes web o materials especialitzats per a aquelles persones que vulguin aprofundir encara més en el tema que proposem.

El Centre de Pastoral Litúrgica és una entitat nascuda el 1958. La nostra finalitat és promoure una millor comprensió i participació dels fidels en la litúrgia, en sintonia amb el Concili Vaticà II. Entre les seves activitats, cal destacar la publicació de les revistes *Phase*, *Missa Dominical*, *Liturgia y Espiritualidad* i *Galilea.153*, de nombroses col·leccions de llibres de caràcter religiós i de divulgació de la litúrgia.

Pepe Baena: “Pensionistes, aturats i la PAH compten amb la parròquia!”

Mentre fem l'entrevista, rep un whatsapp. És del Jorge. Li diu que estan lluitant per un conveni amb la Nissan. L'empresa **vol presentar un Expedient de Regulació d'Ocupació**. El Jorge forma part del comitè de treballadors. I també fa revisió de vida amb un dels quatre grups que acompanya el consiliari general de l'Acció Catòlica Obrera, amb qui conversem.

“A la Nissan tothom sap que és cristià”, explica **Pepe Baena**. El coneix bé. Com a consiliari, fa camí amb les alegries i les misèries de la gent del grup. “El Jorge no se n'amaga, en el seu ambient laboral mira de ser testimoni de la bona notícia”. El **pla de curs de l'ACO** també aposta pel testimoniatge. Alguns en fan broma -“*¡que viene el curilla!*”-; d'altres, un bon dia, li fan una consulta. La missió dels cristians implicats en la pastoral obrera és la justícia social. Fan arribar esperança en entorns molt opacs. I aquest dimecres, Dia Internacional dels Treballadors, porten la **lluita a favor dels drets laborals** al carrer.

“Anem junts a la manifestació”

Però no ho fan sols. “En el món del treball també hem d'intentar que l'Església no es miri

tant el melic!". Baena considera clau fer xarxa i coordinar-se amb entitats de fora de l'àmbit eclesial. És rector des de la **parròquia de Sant Francesc d'Assís** del barri de Bellavista, a Les Franqueses del Vallès. Voluntaris de Càritas i militants de l'ACO del Vallès Oriental participen a la **manifestació convocada** dimecres al matí davant dels jutjats de Granollers. Han fet opció pel territori. "Anem a la manifestació amb la Marea pensionista, l'Assemblea d'Aturats del Vallès Oriental, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, la CUP, l'Associació dels Sense Papers del Vallès Oriental... Comptem amb nosaltres, comptem amb la parròquia, ens pregunten si hi anirem".

La mobilització social i política, en el cas de la pastoral obrera, es cou en els grups de revisió de vida. Són espais on compartir els dilemes i les contradiccions del dia a dia. Què hi acostuma a sortir? Per una banda, parlen de motivacions generalitzades: "És fàcil deixar-se portar pels diners i pel materialisme", diu Baena. I per una altra banda, el factor de l'estrès: "Sembla que hi hagi un lladre del temps, la gent va de bòlit i es parla molt d'aquest estrès a nivell familiar, a l'hora d'estar amb els fills".

Els horaris inestables de molts treballadors tampoc hi ajuden: "Això repercuteix negativament en la família". Com a consiliari sap de moltes pa-

relles que fan relleus a casa perquè tenen horaris incompatibles. "Els és impossible trobar-se i sortir que ja tenen els nens ja grandets!", apunta.

Fotografia: Joan-Manel Mayordomo, Acció Catòlica Obrera. Manifestació a Barcelona amb motiu de l'1 de maig.

Consciència de col·lectiu

Lluny de lamentar-se contra un sistema que ofega les relacions humanes, la pastoral obrera treballa per aportar alternatives concretes. Busquen esclertes, miren de trobar vies de transformació. Per a això cal, primer de tot, prendre consciència de la situació. I no sempre és fàcil: "En la revisió de vida surt molt que els mateixos treballadors no tenen consciència de classe obrera. Moltes vegades l'empresa parla individualment amb cada treballador. Imagina't!".

Posa com a exemple les eleccions sindicals previstes pel mes de maig: "No hi haurà campanya, la informació arribarà als treballadors dos o tres dies abans de votar; el sentit de col·lectivitat costa". Ho veu també amb un amic jubilat que s'ha implicat al moviment de la Marea pensionista. "Cada dilluns es posen a la Porxada de Granollers, són deu, catorze, vint i ja està. Falta molt aquesta consciència".

Reflexió i compromís

Baena va agafar el **relleu com a consiliari de l'ACO** a **Josep Jiménez Montejo** el mes d'oc-

tubre. Li preguntem què ajuda a les persones a prendre part d'una causa col·lectiva. "La revisió de vida ha de portar realment a la conversió", defensa. Explica que alguns militants, tant del moviment d'adults com de joves de la JOC, s'han ficat al sindicat a partir de treballar aquest mètode, que contrasta l'evangeli amb la vida. Després d'analitzar cada situació, se n'espera un compromís. "En l'actuar veurem que no val tot, que hem d'implicar-nos".

No hi ha receptes màgiques en la feina de reivindicar drets laborals. Però des de la pastoral obrera defensen l'acompanyament del grup per a impulsar qualsevol millora. "Encara que possiblement estiguem sols a l'empresa, cal sentir el suport del grup, saber que no anem sols". Això ajuda a no deixar-se "engolir per la massa", apunta. Una resistència que és possible gràcies a les trobades per compartir els projectes vitals amb la parròquia i el grup. És un diàleg on "la comunitat alimenta allò que cal fer dia a dia".

Quin paper ha de jugar el consiliari en aquest escenari? "Capellans i consiliaris hem d'acompanyar; i encara que no tots senten aquesta cri-

da, és necessària". Baena pren com a referència el Concili Vaticà II, que va impulsar el paper del laïcat, i com a capellà se situa en segon terme, convençut que "són els laics els que han de transformar els seus ambients".

El Jesús dels oprimits

Pepe Baena (Barcelona, 1964) té les arrels a la parròquia de Santa Engràcia de Nou Barris, i la **mirada posada en Jesús**. "Sembla que Jesús, amb tot el que està passant, no faci res i és tot el contrari! Està present enmig de la realitat, injusta i opressora, també en el món del treball". La seva fe és exigent. Com demanar adhesió i compromís a tantes persones que arriben esgotades al final del dia? Baena recorda el "veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar", de l'evangeli. El passatge que han escollit els diferents moviments obrers cristians per al **manifest d'enguany** també recorda l'encàrrec de Jesús de "posar en llibertat els oprimits".

La pastoral obrera alerta de la pèrdua de drets laborals

Amb motiu del Dia Internacional dels treballadors i les treballadores, els moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears -ACO, GOAC, JOC i MIJAC, capellans obrers, religioses i religiosos en barris obrers i populars i delegacions de pastoral obrera de les diòcesis de Catalunya- fan públic aquest **comunicat conjunt** en defensa dels drets laborals. Enguany se celebren els 25 anys de la pastoral obrera de tota l'Església. Es tracta d'un moviment compromès amb els més febles, que treballa en el context del món obrer i des de la fidelitat al missatge alliberador de Jesús. En el comunicat denuncien, entre d'altres qüestions, la prevalença del guany material de les empreses per sobre del benestar de les per-

sones, alerten de la pèrdua de drets laborals i es comprometen a seguir treballant conjuntament **a favor d'un treball decent** i a fer costat als qui pateixen.

Comunicat de la pastoral obrera de Catalunya i Balears. 1 de maig de 2019

- El Primer de Maig, Dia Internacional dels treballadors i treballadores commemorem la solidaritat dels obrers de Chicago de 1886, morts en la lluita per la jornada laboral de les vuit hores, i les víctimes de la defensa dels drets laborals.
- Fa 100 anys va tenir lloc, a Catalunya, la vaga de La Canadenca. Probablement, va ser la mo-

bilització obrera més important del segle XX que va aconseguir, entre d'altres fites, l'establiment de la jornada de vuit hores i l'inici de la cohesió del moviment obrer.

- “No som mercaderies en mans de polítics i banquers”. El 15 de maig de 2011, davant la greu crisi social, política i econòmica a Espanya, va sorgir el moviment 15M, el moviment dels indignats. La ciutadania va prendre les places per a protestar davant la corrupció i la falta de democràcia. Actualment, tot i que l'esperit d'aquesta protesta no s'ha assolit plenament, el 15M està sent precursor d'una manera nova de fer política i de diversos moviments socials.

Encara avui, al 2019, seguim lluitant! Molts drets, que portem segles defensant, s'estan perdent. Cada vegada hi ha més víctimes d'aquest sistema de classes, on els rics cada vegada ho són més i la classe obrera deixa d'estar organitzada, perdent més drets dia a dia.

Per això, des dels Moviments Obrers Cristians, que celebrem enguany el 25è aniversari de La Pastoral Obrera de tota l'Església:

Constatem:

- Que la desigualtat, la precarietat i la pobresa crònica creixen, posant en perill la subsistència de les persones fent-les caure en un pou del qual és molt difícil sortir-ne. A Catalunya, hi ha 1.152.700 persones en risc de pobresa.
- En la darrera dècada ha augmentat en un 47% el nombre de llars catalanes on no entren ingressos de caràcter laboral.
- Entre els anys 2013 i 2017 va créixer un 17% el nombre de persones en risc d'exclusió social, tot i tenir feina.
- Percebem una pressió alta per a què la població adquireixi serveis/prestacions privats (plans de pensions, serveis sanitaris, rendes vitalícies...) per a què substitueixin els públics, sense que els costos i les condicions estiguin a l'abast de moltes treballadores i treballadors.
- Per tant, la regressió de l'estat del benestar ha estat una de les empremtes més importants que ha deixat la crisi. Els drets assolits en el passat per les persones treballadores que ens han

precedit s'han retallat dramàticament en pocs anys.

Davant aquesta realitat, denunciem:

- Que el sistema capitalista en el que estem immersos dicta les polítiques que propicien el màxim guany de les grans empreses del país i les multinacionals, i que menystenen les treballadores i els treballadors que només poden arribar a percebre unes prestacions econòmiques que són les engrunes d'una societat que genera béns i riquesa.
- Les Administracions Públiques estan restant al servei d'aquests grans poders econòmics i no estan aplicant polítiques de redistribució de la riquesa, contra el frau fiscal i de reducció i contenció del preu dels lloguers dels habitatges.
- Els que estan dirigint les polítiques econòmiques no tenen escrúpols i es mostren del tot insensibles al sofriment humà que estan provocant; i no només a casa nostra, sinó arreu del món.
- El mateix sistema s'encarrega que els grans mitjans de comunicació escampin la idea que

el sistema públic no es pot suportar. Així, neguen el paper clau de regulació que han de tenir les Administracions Públiques.

Com a Moviments Obrers Cristians no restem indiferents a aquesta realitat i a les causes que la provoquen. Jesús de Natzaret posa en el centre la persona i, davant de qualsevol opressió, l'allibera i la dignifica.

*L'Esperit del Senyor reposa sobre meu,
perquè ell m'ha ungit.*

*M'ha enviat a portar la Bona Nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat*

*i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits* (Lc 4,18)

Per tot això, ens comprometem a:

- Ser a prop de les persones que reben les conseqüències d'aquest sistema econòmic injust.
- Amb l'esperit de la vaga de la Canadencs de fa 100 anys, impulsar les lluites del moviment obrer i moviments socials, per a transformar les polítiques laborals i socials imposades en la crisi i per a reivindicar els sistemes públics de protecció social dels treballadors i treballadores.

- Reclamar a les Administracions públiques que s'empregui una veritable Reforma Fiscal i la derogació de les Reformes Laborals. I que s'estableixi el compromís de dur a terme un debat profund sobre el Sistema Públic de Pensions de la Seguretat Social, que contempli la seva vinculació als drets socials.

- Continuar lluitant pel treball digne, conjuntament amb les organitzacions eclesials que conformem la Plataforma Església pel Treball Decent.

MOVIMENTS I COL·LECTIUS OBRERS CRISTIANS
DE CATALUNYA I BALEARS | [LLEGIR AL WEB](#)

Sant Joan de Déu i Càritas demanen polítiques per la gent vulnerable

En Joan tenia més de quaranta-cinc anys quan es va quedar a l'atur. Feia vint anys que era autònom i no tenia dret a subsidi ni prestació. Buscava feina des de feia molt de temps però no en trobava. Va arribar a l'extrem de convertir-se en una persona sense llar. Va arribar a Càritas i va començar a treballar cuidant una dona gran cega i sorda, però ell no en sabia prou. Necessitava formació i va arribar a Sant Joan de

Déu per fer un curs bàsic de 75 hores. Ja porta sis anys treballant, ha fet molts domicilis, i actualment treballa a les nits a la Infermeria del convent dels caputxins de Sarrià.

En **Joan Aracil** és un dels testimonis que ha parlat aquest dimarts durant la presentació de resultats del servei d'**atenció domiciliària de Sant Joan de Déu**, que compta amb el suport

de **Càritas Diocesana de Barcelona**. Una entitat de Sant Joan de Déu nascuda l'any 2011 i que sorgeix per formar persones que atenguin gent amb necessitats, amb dependència.

"Hem creat un model humanista sociosanitari", afirma **Ana Pérez**, directora de la Fundació d'Atenció a la Dependència Sant Joan de Déu. Un model que inclou dos focus de vulnerabilitat: les persones que necessiten ajuda i les persones a l'atur que necessiten formar-se i treballar. El resultat és que des del 2012 que s'engega el projecte s'han format 665 persones i a l'actualitat, amb la Fundació d'Atenció a la Dependència, treballen 140 persones que arriben a atendre 700 persones.

El perfil de les persones que accedeixen a la formació proposada, cursos de 600 hores, de 300 hores, o monogràfics específics, és majoritàriament femení, suposant el 81% de les persones formades fins ara. Dones més grans de 40 o 45 anys, a l'atur, sovint de l'Amèrica Llatina i de l'Estat Espanyol. La diferència, però, entre el perfil de persones que fan el curs de 600, que és un certificat de professionalitat, i el de 300 hores, que és un curs propi de la Fundació, rau

sovint en la situació administrativa de les persones, “de si tenen papers o no”.

Pérez recorda i denuncia que als cursos oficials només poden accedir les persones amb situació regularitzada i això dificulta encara més que aquestes persones puguin tirar endavant. Solen tenir experiència en l'atenció domiciliària però treballen en negre, a l'economia submergida. D'una mostra de 350 persones enquestades, de les que no tenen permís de treball treballen 36. “No volem oferir un curset”, ha reconegut Pérez, “volem donar una professió a la gent, una feina de llarga durada”.

A banda de posar en marxa un itinerari formatiu, des del 2014 ha generat també una borsa de diners, amb el suport de Càritas, perquè les famílies que necessiten els serveis de l'atenció domiciliària puguin fer-hi front. La subvenció és de 4 mesos per família, possibilitant que el preu per hora d'un cuidador o cuidadora sigui d'uns nou o deu euros, facilitant així l'inici del servei domiciliari que sol ser de caràcter urgent i imprescindible. Les dues entitats denuncien que per a l'atenció domiciliària no hi ha recursos. “Sovint l'administració ens reconeix que per aquests

temes no hi ha ni un euro”. És per això que les dues entitats privades han sumat esforços i han fet que els seus projectes “tinguin la persona al centre de tot”.

Des de Càritas Diocesana de Barcelona, a través de **Desirée Garcia**, cap de Formació i Inserció Laboral de Càritas, reivindiquen més mitjans “perquè la gent no quedi fora del sistema”. I recorden que és un repte i una responsabilitat. “Demanem als polítics i a l'administració polítiques actives del segle XXI que donin resposta a la gent vulnerable”. Gent que sempre queda fora del sistema, “per unes polítiques migratòries poc clares”, “per una precarietat laboral en augment”, “per una subocupació que s'ha duplicat”, i on tot i que la crisi econòmica sembla que ha passat, “la crisi social continua”. I a tot això se li suma un sistema d'accés als serveis públics “molt rígid”. Des de Càritas aposten per una “nova reforma laboral”, per la col·laboració “público-privada”, i pel canvi d'algunes polítiques municipals, “com la política de l'empadronament”.

Durant la presentació de resultats també s'han sentit els testimonis d'algunes persones que

han fet formació a la Fundació i que actualment treballen. **Raquel Cervera** ha explicat que a l'inici de la formació se'ls va dir que un arbre necessita sempre d'un suport per no caure, “això és el cuidador, jo soc el suport”, ha afirmat. També s'ha sentit el testimoni de l'Àngel: “Menys mal que va aparèixer Sant Joan de Déu i em van oferir formació, d'un pou a ajudar persones”, ha recordat.

També ha estat el cas explicat de la **Yolanda Aranda**, que actualment coordina el Servei d'Atenció a Domicili de la Fundació. Ella tenia més de quaranta anys quan buscava feina. Sense massa formació i durant molts anys cuidant una de les seves filles. Va arribar a Càritas i la van enviar a la Fundació. Va començar fent el curs de 300 hores i va començar a treballar. Va voler continuar formant-se mentre treballava i va fer Auxiliar d'Infermeria. Ara coordina el servei a domicili. “A la Fundació no ens dediquem a fer plànings de torns i horaris sinó que mirem les persones, fem seguiment”, explica Aranda. Ana Pérez ha clos la presentació reivindicant “un cuidador que arriba a una casa i s'hi queda”.

Vives: “Com estimem Montserrat”

“Com estimem Montserrat i la comunitat tan referent dels monjos benedictins que tenen cura de la Mare de Déu que és Mare de tots”. Amb aquestes paraules s’adreçava l’arquebisbe d’Urgell, **Joan-Enric Vives**, als feligresos de la vetlla d’aquest divendres a Montserrat. “Crec poder interpretar el sentiment dels bisbes i del país si us dic que el poble català i l’Església que fa camí a Catalunya mai no us n’estaran prou agraïts”, ha expressat. “Avui els qui pugem a Montserrat també venim a dir que els sentim nostres i que cap defallença ni pecat no ens farà perdre la nostra estimació per Montserrat i el nostre agraïment a la seva mantinguda pregària i acollida”.

A ningú se li escapa que aquest inici d’any ha estat difícil per Montserrat i la Vetlla solemne i la Festa de la Mare de Déu de Montserrat ha ser-

vit també per expressar públicament el suport i reconeixement a la comunitat benedictina. Vives, que ha presidit la Vetlla de divendres, ha demanat també que Montserrat i la comunitat continuï sent lloc privilegiat d’acolliment, de pregària i de misericòrdia.

“Us necessitem per venir a rebre gràcia, pau, fortalesa i consell en les proves. A Catalunya necessitem Montserrat perquè ens sigui lloc de refugi i oasi enmig dels tràfecs de la vida, i moltes persones s’hi puguin atansar per viure la seva fe i la seva devoció, però també per poder trobar consell, perdó, misericòrdia i bellesa inspirada en la fe”.

Consell que per a Vives també passa per posar davant la Mare de Déu els anhels i necessitats del país. “Que en les eleccions de diumenge a

les Corts de l'Estat surtin elegits aquells que millor i més encertadament treballin per la pau i la reconciliació, pel respecte de la nació catalana i de la nostra llengua i cultura, pel diàleg entre tots els pobles que formem l'Estat, cridats a estimar-nos i a col·laborar solidàriament”.

Vives ha demanat que els polítics “treballin per una solució al problema català -com l'anomenava el bisbe **Ramon Masnou**- que superi la dialèctica dels vencedors i els vençuts en el conflicte actual que ha originat sofriments per totes bandes, presons i llunyania de la pàtria”. I ha afegit que, com diu el **papa Francesc**, s'atreveixin a dissenyar “una cultura que privilegiï el diàleg com a forma d'encontre, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, amb memòria i sense exclusions”.

D'aquí, ha remarcat, que també els demani “que actuïn amb responsabilitat en la línia d'aconseguir una economia social que posi interès preferent pels qui menys recursos tenen, i es pre-

ocupin de la família, del suport i respecte a la vida, de les esperances del present i del futur per als joves i els aturats, amb treball decent, dels emigrants, i dels més vulnerables, així com la defensa del medi ambient”.

El cardenal arquebisbe de Barcelona, **Joan-Josep Omella**, ha estat l'encarregat de presidir l'Eucaristia d'aquest dissabte. Omella ha recordat la presència de Maria, “present en els fets decisius de la vida del seu fill, acompanyant després els deixebles”. Una presència que dura encara avui, ja que Maria “continua avui entre nosaltres, acompanya sempre l'Església, des dels inicis i ho fa fins avui i ho farà també en el futur”. Omella ha recordat que des de Montserrat Maria “és present en la història i vida del nostre poble”, i s'ha interrogat sobre si comptem nosaltres amb ella. “Li obrim el nostre cor i l'acollim com a mare nostra?”.

Omella també ha destacat que la segona lectura de l'Eucaristia parla d'expressions que descriuen el pla de Déu per a nosaltres. “També

nosaltres podem ser portadors de Déu al món com Maria ho va ser”, i ha recordat que “tots estem cridats a la santedat ja que no és per a uns quants, és la nostra meta”.

El cardenal de Barcelona també s'ha fixat en l'Evangeli per parlar d'acollida i de sortida a l'encontre de l'altre. El trobament entre Déu i les persones es dona en el silenci i la intimitat del cor, ha reconegut. Una paraula de Déu que ha de brollar del cor i que implica “sortir a l'encontre de l'altre”.

“Són tants els qui avui pateixen alguna necessitat”, ha afirmat Omella, “Maria i Elisabet van saber veure el que els altres ni tan sols intuïen”. “Nosaltres estem atents a veure el Ressuscitat enmig de nosaltres?”, ha preguntat. “Aquest fet no és neutre, trenca els esquemes i ens obliga a prendre partit, a prendre posició”.

El pensament incòmode de Simone Weil, a l'IQS

Com podem llegir la situació que viu el nostre país a la llum de **Simone Weil**? Això és el que es va plantejar l'Institut Químic de Sarrià (IQS) com a amfitrió del col·loqui anual que convoca l'American Weil Society, una branca de l'Associació francesa per l'estudi d'una de les pensadores i místiques europees més rellevants del segle XX.

La resposta ha estat un diàleg internacional sobre **Arrelament, identitat i nació**, coordinat pel professor **Oriol Quintana** de l'IQS. Hi han participat una trentena d'investigadors independents i professors universitaris de Toronto (Canadà), Filadèlfia, Boston i Stanford (Estats Units); Puebla de Zaragoza (Mèxic), Santa Fe (Nou Mèxic), Graz (Àustria), Uppsala i Gotenburg (Suècia), Grenoble (França) i també de Saragossa, Madrid i Barcelona.

En el marc d'aquesta trobada d'estudi, hem entrevistat el president de l'**American Weil Society**, **Tomeu Estelrich Barceló**. És professor de filosofia i director del Centre d'Espiritualitat Ignasiana del Boston College. Tot i que resulti absurd imaginar on seria avui una pensadora tan difícil d'encasellar, la pregunta és obligada.

Heu dedicat el congrés d'enguany a parlar d'arrelament, identitat i nació. On seria avui Simone Weil i com traduiria la situació que vivim al nostre país?

Un a priori a tenir en compte: l'objectiu prioritari del congrés no és parlar de la situació en què es troba Catalunya, sinó que és parlar de Simone Weil. Però arrelament, nació i identitat són tres elements que també estan en joc amb tota la situació catalana d'independència o de no independència, i amb allò que som o no som com a poble. A la primera xerrada de divendres, el professor **Jordi Mir** de la Universitat Pompeu Fabra va fer una bona analogia del que ha passat aquí els darrers mesos o anys. Es va preguntar on seria avui Simone Weil i va recordar la seva època sindicalista.

Però Weil no es posiciona en grups, sinó que els critica...

Ella creu que sempre has de dir la teva i que els grups no et deixen pensar com a individu. Hi ha un moment en què no penses com a tu, sinó que penses com a grup. I no és una qüestió amorfa, de que no hi ha partits o no hi ha

causes. Al contrari! Hi ha causes, hi ha circumstàncies que demanen la nostra adhesió, hi ha circumstàncies que són injustes. Però ets tu qui has de decidir com a individu.

Si passem de l'àmbit més polític al social, on veuríem avui Simone Weil?

No sé on la veuríem... El que sí sé és que ella va venir a Catalunya per lluitar amb els anarquistes durant la Guerra Civil per l'alliberament d'Espanya. Podem suposar, amb bon criteri, que estaria en contra de qualsevol forma d'opressió. Per descomptat, no estaria amb Vox. El més segur és que donés suport a moviments crítics, o que criticqués sola el que considerés injust. Si Weil es posa en algun lloc, és en el lloc dels oprimits, no dels opressors.

Sempre en diàleg entre el seu món interior i el seu món intel·lectual?

En Weil hi ha un intent constant de coherència intel·lectual. Ella s'entronca dins de la tradició filosòfica socràtica i platònica. Busca una coherència vital. No és una acadèmica, no li interessa construir una gran teoria intel·lectual, sinó

que li interessa construir una teoria que et canviï, que és diferent. Ella, com tothom, necessita una teoria que la formi. Weil construeix la seva filosofia, no per fer carrera universitària, sinó per canviar com a persona, per evolucionar.

També dedica un gran esforç a entendre's a ella mateixa. En el camp de la vivència religiosa, posa en quarantena els cànons. Com ho hem d'analitzar?

Hem de tenir en compte dues coses. Ella no es va batejar mai. Creu que és més cristià no batejar-se que batejar-se. Però al mateix temps creu que la veritat és en el cristianisme. El gran moment de veritat del cristianisme és en la creu. Ella parla de la creu i parla del sofriment com una forma de trobar a Déu. I repeteixo: el seu exemple per antonomàsia és Jesús. Weil comenta uns encontres místics en què Jesús ve i la posseeix. Hi ha una unió molt forta entre ella i l'esperit cristià. Ara bé, el mateix esperit cristià és el que la fa no estar amb una Església que és capaç de dir 'tu estàs de dins i tu estàs de fora'. Ella diu que no vol estar amb una Església que fa separacions, per exemple, entre els qui creuen "correctament" i els qui creuen "incorre-

tament". La mateixa coherència cristiana la fa estar fora. La Carta als Hebreus sempre l'he vist molt similar al que diu Weil: Jesús mor fora de Jerusalem, mor fora de la religió. Per què? Per què vol acostar-se a qui hi ha fora.

Precisament, Jesús no estableix diferències ni exclusions...

Weil al final de la seva vida anava a missa molt sovint, llegia els evangelis constantment, recitava el pàrroco diàriament... Però nega l'Església institucional que es creu en dret de pensar per tu. La honestat intel·lectual significava en el fons pensar per ella mateixa, i que cap grup pensi per tu. Weil va estar molt propera amb el marxisme i romp amb ell. Va ser molt propera al platonisme, però el critica constantment; va ser molt propera a l'Església, però no es bateja... A mi m'agrada apel·lar a **Pere Abelard**, que va escriure el llibre *Sic et*

non, per descriure el pensament weilià. No és un pensament tebi, és un sí i un no alhora, és una dialèctica constant. És cristiana? Joestic convençut que l'és, però alhora no es va voler batejar, perquè no va voler acceptar que ningú pensés per ella. El que vol és aquesta independència.

En Weil sempre hi ha un pensament crític en alerta. Què en pot aprendre l'Església d'avui? La seva lectura es proposa en els seminaris?

Curiosament, jo la vaig conèixer al seminari! El meu professor de teologia moral va ser qui em va donar a conèixer Simone Weil: "Uau! -vaig dir- Això és molt interessant!". Però, al mateix temps, he de dir que Weil no apareix mai en els plans d'estudis oficials ni de seminaris ni d'universitats. Ara bé, jo afegiria: quantes dones apareixen als plans d'estudis de filosofia? En el cas de Weil, on la trobes? Amb professors més fron-

terers, que no tenen por de criticar la mateixa religió allà on estan.

Què atreu, de Simone Weil, als participants d'aquest col·loqui internacional?

En el fons, el que atreu és un pensament que t'incomoda, que no et deixa estar tranquil. Atreu a aquella gent d'Església que no està conforme i que vol apropiarse a Crist d'una manera més radical. Al congrés hi ha de tot: creients i no creients, catòlics i protestants, persones molt religioses i persones que no ho són tant. Però el que tots tenen en comú és que són autocrítics. Tots saben que hi ha molt de camp per avançar i que la filosofia weiliana pot ser un element clau en aquest sentit.

“Som diferents, però la fe ens uneix”

Les dues primeres esglésies protestants de Barcelona, de branques diferents commemoren juntes el seu 150è aniversari. Són els temples del número 51 del carrer Aragó, de tradició presbiteriana, i l'Assemblea de Germans del carrer Terol.

La ciutat va a tornar a ser una ciutat diversa des del punt de vista religiós l'any 1869. Fruit d'una nova Constitució que per primer cop reconeixia la llibertat religiosa, tot i que només pels estrangers, **es van fundar a la ciutat les dues primeres esglésies protestants**, que van posar fi al monopoli que fins llavors tenia l'Església catòlica. Les dues comunitats han celebrat juntes aquest dissabte el seu 150è aniversari.

El protestantisme barceloní es caracteritza per la seva diversitat. Les principals tradicions a nivell internacional estan presents a la ciutat: luterans, presbiterians (també anomenats reformats o calvinistes), metodistes, baptistes, anglicans i assemblees de germans formen part de l'anomenat protestantisme històric. A tot aquest ventall de denominacions (com a sí mateixes es denominen les branques del protestantisme), s'hi sumen a partir dels anys 60 les primeres esglésies pentecostals i neopentecostals carismàtiques, actualment majoritàries.

Els inicis del protestantisme a Barcelona van ser difícils. De fet, la situació no es normalitza fins l'any 1978, quan s'aprova l'actual Constitu-

ció, que reconeix el dret a la llibertat religiosa. Fins llavors, i amb l'excepció de la Segona República, els fidels es van trobar amb tota mena de dificultats per poder exercir drets avui dia considerats bàsics: l'accés a la salut o a l'ensenyament (que fa 150 anys l'acostumaven a oferir organitzacions catòliques), poder-se casar civilment, els enterraments o fins i tot problemes dels pares a l'hora d'inscriure el seu fill al registre perquè el nom que li havien posat no formava part del santoral. **El període més dur fou just després de la Guerra Civil, quan els cultes es van haver de fer en la clandestinitat.**

Les dues primeres esglésies evangèliques de la ciutat, en el seu moment fundacional, van arribar a compartir seu, tot i que els cultes es feien en franges horàries diferents. Tot i això, ben aviat van sorgir les primeres diferències teològiques entre els seus fundadors, en qüestions que de fet, han estat durant segles les principals divergències dins del protestantisme: el bateig i com han de ser les celebracions litúrgiques al llarg de l'any. **Les esglésies reformades en tenen i el bateig és per aspersion i en infants. En canvi, en les Assemblees de Germans, el**

bateig el fan només els adults quan així ho creuen oportú, en un baptisteri, per tant, per immersió.

No és habitual que esglésies de diferents branques del protestantisme facin actes conjunts. En temps d'intolerància, sí que havien sigut més freqüents aquest tipus de trobades, per demanar llibertat religiosa. "Vaig tenir molt clar des del principi que, a l'hora de celebrar el 150 anys, havíem d'anar plegats: al setembre farem un culte unit i compartirem el sant sopar", explica **Noemí Cortès**, membre de l'Assemblea de Germans del carrer Terol.

El fundador d'aquesta comunitat, el britànic **George Lawrence**, va promoure també una **vintena de col·legis evangèlics a Barcelona i al Vallès a finals del segle XIX**, i també un asil pels malalts no catòlics. En un país on hi havia molt analfabetisme, els creients no podien llegir la Bíblia, que és un dels trets definitoris del protestantisme. L'obra protestant d'aquells temps consistia en una escola per a infants, per adults i al diumenge, s'hi feien els cultes i l'escola dominical pels infants. Les escoles van

ser clausurades per ordre governativa durant la Guerra Civil, coincidint amb l'entrada de les tropes del general Franco, i ja mai més van reobrir. Per pressions internacionals, els temples ho van poder tornar a fer després de la Segona Guerra Mundial.

Si Lawrence era un missioner estranger, el cas del fundador del temple presbiterià del carrer Aragó era diferent. **"Antoni Vallespinosa va néixer a Reus i mentre estudiava teologia, es va començar a allunyar de l'església catòlica"** i a partir d'aquí va iniciar, en un temps on el protestantisme estava prohibit, un procés de conversió que el van portar a viure a Gibraltar (on hi havia llibertat religiosa) i després a Liverpool, on va estudiar en un seminari anglicà. L'any 1869, Lawrence i Vallespinosa van començar la seva tasca evangelitzadora, que anava acompanyada també d'una obra social, com explica el doctor en història i membre de la comunitat del carrer Aragó **Isaac Garcia**.

Neix 'Diàlegs per a l'educació', el nou projecte de les AMPAs de l'escola cristiana

La **Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya** (CCAPAC) organitza el dissabte 12 de maig la **jornada inicial** del nou projecte 'Diàlegs per a l'educació'. Una nova eina d'apropament de la junta de la CCAPAC a tota la gent que treballa des de les AMPAs i que comptarà amb la participació de persones de reconegut prestigi en diferents àmbits de l'educació com **Lucía Caram, Salvador Cardús, Juanjo Fernández** o **Lluís Font**.

"El diàleg és fonamental per al desenvolupament de l'acció educativa", afirmen els organitzadors. "Escoltar és la base per millorar", hi afegeixen. La jornada del dissabte 12 de maig té per objectiu fomentar el diàleg a partir de l'experiència de persones convidades que "aportaran valor afegit en el desenvolupament de l'acció de les AMPAs al servei de les famílies".

Els darrers cursos la CCAPAC ha desenvolupat el projecte AMPAs en xarxa per donar protagonisme als projectes de les AMPAs sobre la base de compartir. S'han fet set trobades, però ara creuen que calia un pas més i han generat el nou projecte 'Diàlegs per a l'educació'. Hi busquen "espais de proximitat entre AMPAs i que es creïn vincles integradors que reforcin la seva identitat com a col·lectiu". El nou projecte tindrà trobades territorials per facilitar la participació de les persones que formen part de les juntes de les AMPAs. La trobada del 12 de maig a La Salle Comtal, conduïda per la periodista **Helena Garcia Melero**, comptarà també amb el lliurament del Premi CCAPAC Compromís Educatiu, amb la presentació del nou projecte, una taula rodona, i un espai Chill out.

Maristes: "Hem estat els primers interessats en què la justícia pugui actuar"

Davant de la sentència del TSJC en relació amb el cas Benítez, els maristes consideren la sentència "esperada i necessària" i que "té en compte les víctimes". En un comunicat recorden que van ser els primers "a denunciar Joaquín Benítez el 2011" i que des de llavors han fet "molts passos en matèria de protecció a la infància". Mostren la seva "convicció que avui les escoles i els centres maristes són segurs". I defensen que "les persones afectades denunciïn i no es quedin només en comentaris als mitjans" perquè "puguin rebre l'atenció i l'acompanyament adequats".

MARISTES CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els salesians finalitzen Capítol Inspectorial fixant prioritats pels propers anys

Més de cent trenta persones es van reunir divendres i dissabte a Martí - Codolar per celebrar la segona part del capítol de la inspecció Maria Auxiliadora. Durant la segona part del capítol es van treballar temes com la identitat de la inspecció; la distribució de les comunitats o el projecte inspeccional per a les obres animades per seglars. El provincial dels salesians, Àngel Asurmendi, va recordar que la construcció de la identitat és un procés compartit que requereix decisions valentes.

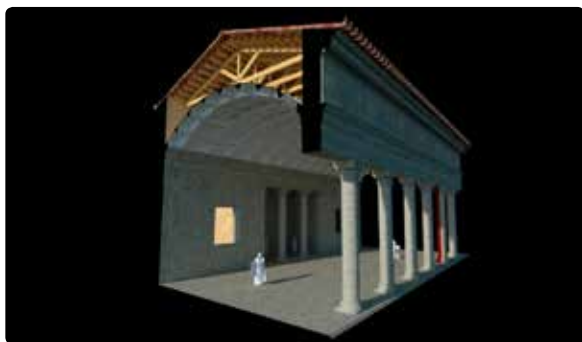
SALESIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les arrels de l'Escola Pia al Pallars Jussà, en un llibre

Aquest divendres s'ha presentat 'Les arrels de l'Escola Pia al Pallars Jussà. Josep Calassanç, oficial de Tremp', fruit de la beca de recerca del Pallars Jussà 'Mossèn Jesús Castell i Serra', que van guanyar els escolapis Joan Florensa, i Aniol Noguera. Localitats com Tremp, Claverol, Talarn, Senterada, Conques, Durro o Gerri de la Sal, entre d'altres, guarden fragments de la seva història i de l'inici de l'Escola Pia a Catalunya. Estudiar el període de finals del segle XVI, al Pallars, pot esdevenir clau per entendre un projecte escampat arreu del món.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un model 3D permet interpretar les estructures romanes del Museu Bíblic Tarraconense

L'any 2015 les intervencions arqueològiques al claustre de la catedral de Tarragona deixaven al descobert una de les exedres del recinte sagrat del Temple d'August. Aquest dijous al vespre s'ha presentat el model 3D que permetrà interpretar les estructures romanes que es conserven a l'interior del Museu. Aquest material es projectarà, permanentment, a les dependències del museu i també es podrà accedir a través de la seva web i de la plataforma Sketchfab, lloc web que permet visualitzar i compartir 3D online.

MUSEU BÍBLIC TARRACONENSE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

'Una nit pels migrants' al Prat de Llobregat

Les parròquies del Prat, Càritas i el Centre de Promoció Social Francesc Palau han organitzat aquest divendres dia 3 una **'nit pels migrants'**, amb el desig de compartir el viatge que empren aquestes persones que deixen els seus països fugint de situacions que posen en risc la seva vida, el seu desenvolupament i progrés. La proposta és un espai de convivència eclesial i de sensibilització envers aquesta problemàtica social.

BISBAT DE SANT FELIU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Editorial Claret publica el llibre 'La meua Primera Comunió'

El claretià Josep Codina és l'autor d'aquest àlbum de regal, il·lustrat per Mercè Tous. S'adreça a les nenes i els nens que faran la Primera Comunió i serveix de record dels grans moments de tot el camí recorregut fins aquest dia, els missatges de Jesús i les seves oracions. El llibre, visualment modern, ofereix il·lustracions significatives i manté l'essència i el sentit del dia de la primera comunió.

EDITORIAL CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Presenten a Os de Balaguer la campana més gran fosa a Europa els darrers 30 anys

Dl, 29/04/2019 | La Manyana

La Salle de Reus reconeix la improcedència dels acomiadaments dels professors

Dl, 29/04/2019 | Diari de Tarragona

Sri Lanka prohibeix el vel facial després dels atemptats jihadistes de Pasqua

Dm, 30/04/2019 | La Vanguardia

"Els Maristes hem d'acceptar que hem fallat com a cristians"

Dm, 30/04/2019 | Catalunya Ràdio

Educació no traurà el concert a Maristes perquè "sentència en mà" no hi ha arguments

Dj, 02/05/2019 | 324.cat

El Museu dels Jueus exposa 29 làpides hebrees, el grup més important d'Europa

Dj, 02/05/2019 | Diari de Tarragona

La catedral de Solsona s'omple per acomiadar la mà dreta de Deig al bisbat

Dv, 03/05/2019 | Regió 7

L'Hospital Sant Joan de Déu crea un compte d'Instagram com a eina terapèutica contra l'anorèxia

Dv, 03/05/2019 | El Periódico

Dilluns 6 de maig

- **Sortida dels organistes de Montserrat a València.** Del 6 al 10 de maig. Organitza Curset d'Organistes d'Església de Montserrat. Visitaran les localitats de Vall d'Uixó, Alcora, Vila-real, Segorb, València i Peníscola.
- **Raó i emoció: societat, política i religió.** 16 h. Palau Macaya. Barcelona.
- **Veus per una agenda social.** 19:30 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **Curs: Qui és el Buda?** Del 6 al 27 de maig. De 9:30 a 21 h. Centre Budista Triratna. Barcelona.
- **Llegir amb rigor el Nou Testament (II). Josep Rius-Camps.** 19:30 h. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.

Dimarts 7 de maig

- **Les dones de la Resurrecció.** Del 7 al 28 de maig. De 17:30 a 19 h. Parròquia de la Mare de Déu de la

Medalla Miraculosa. Barcelona.

- **Els que escriuran la nostra història.** 18:30 h. Organitza Comunitat Jueva Bet Shalom. Cinemes Girona. Barcelona.
- **Casimir Martí, fill predilecte de Vilanova i la Geltrú.** 19 h. Biblioteca Museu Víctor Balaguer. Vilanova i la Geltrú.
- **Hereus d'un cardenal proscrit.** 19 h. Centre Cultural Terrassa.

Dimecres 8 de maig

- **Jornada de Bíblia: Història dels Orígens.** De 9:30 a 14 h. Sala Sant Jordi de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Barcelona.
- **L'oci en el turisme.** De 10:30 a 15:30 h. Càmping Rubina Resort. Empuriabrava.
- **Trobada de Vida Creixent.** 8 i 9 de maig. De 10:30 a 17:30 h. Montserrat.
- **Presentació de 'Blanquerna (1948-2018)', de Josep Gallifa.** 19 h. Auditori Cardenal Jubany

de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació de l'Esport Blanquerna-URL. Barcelona.

- **Alimentar el cos, nodrir l'ànima, amb Bonnie Cohen i Montse Castellà.** 19 h. Biblioteca Francesca Bonnemaison. Barcelona.
- **Sant Llorenç de Brindis i Catalunya, per fra Valentí Serra.** 19 h. Organitza Associació d'Amics dels Goigs. Parròquia de Sant Eugeni I, Papa. Barcelona.
- **Sessió de formació dinamitzada per Mn. Josep Font.** 19 h. Novahumanitas. Barcelona.

Dijous 9 de maig

- **Pelegrinatge a Terra Santa.** Del 9 al 16 de maig. Comunitat de frares franciscans. Barcelona.
- **Centres de culte.** 10:30 h. Biblioteca del Seminari Pontifici de Tarragona.
- **"Jewish, Christian and Gnostic Views of the World to Come".** Del 9 a les 15 h al 11 de maig a les

13:30 h. Aula Magna de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Barcelona.

- **Presentació de 'El cielo, esperanza y compromiso' de Víctor Codina.** 19 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **Joan-Carles Mèlich presentarà 'La religió de l'ateu'.** 19 h. Organitza Fragmenta Editorial. Tòmiris Llibreria. Barcelona.
- **El sentit cristià del compromís, amb Lluís Font.** 19 h. Sala d'Actes del Palau Macaya. Barcelona.
- **Cuentos del alma, amb Rubén Martínez Santana.** 19 h. Organitza Ajuntament de Barcelona. Biblioteca Zona Nord.
- **El missatge social a l'Antic Testament, amb Pere Cane.** 19:30 h. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.
- **Les plantes de la mel.** De 19:30 a 20:30 h. Organitza Edicions Morera. Centre La Violeta de Gràcia. Barcelona.
- **Els cristians contra la tortura i la pena de mort, amb Montserrat**

Llopart. 20 h. Convent de Sant Antoni. Barcelona.

▪ **L'arribada de Sant Isidre a Barcelona fa 400 anys.** 20 h. La Casa dels Entremesos. Barcelona.

Divendres 10 de maig

▪ **La primavera floreix... amb el Càntic dels Càntics, amb Albert Soler Llopart i Ramon Ribera-Mariné.** Del 10 al 12 de maig. Santuari del Miracle. Riner.

▪ **Meditació zen.** De 8 a 9:45 h. Claustre del Monestir de Pedralbes. Barcelona.

▪ **Noves escultura i exposició de Jaume Plensa.** 12 h. Montserrat.

▪ **Meditar: Una Llum entre la Calma i l'Anàlisi.** Del 10 a les 16 h al 12 de maig a les 13 h. Centre budista Serchöling. Barcelona.

▪ **Concert "Iter luminis", amb Lídia Pujol.** 19:30 h. Casa Golferichs. Barcelona.

▪ **Fent camí amb Maria.** Del 10 de maig a les 20:30 al 12 de maig a les

16 h. Monestir de les Avellanès - Institut Germans Maristes. Os de Balaguer.

▪ **Concert de la Camerata.** 21 h. Església del Reial Monestir de Sant Cugat.

Dissabte 11 de maig

▪ **Jornada de meditació zen.** De 8 a 19 h. Dojo Zen Ryokan. Barcelona.

▪ **Aplec de la Salut.** De 9 a 21 h. Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Sabadell.

▪ **I Fòrum Llibertat Religiosa a Occident.** De 9 a 13:30 h. Centre Cultural Hostafrancs. Barcelona.

▪ **Diàlegs per a l'educació.** De 9:30 a 14 h. Organitza Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (CCAPAC). Col·legi La Salle Comtal. Barcelona.

▪ **Mura i Rocafort medievals.** De 10 a 14 h. Organitza Catalunya Sacra. Església de Sant Martí de Mura.

▪ **Les estructures romanes del Museu Bíblic.** De 10 a 13:30 h. Museu Bíblic Tarraconense. Tarragona.

▪ **Crist com a referència i motor de la vida espiritual, amb Xavier Melloni.** De 10:30 a 13:30 h. Monestir Sant Pere de les Puel·les (Sala Madruí). Barcelona.

▪ **Tour "Els jueus del Poble Sec (1926-1939)".** De 11 a 13 h. Organitza Mozaika. Carrer del Compte Borrell, 58. Barcelona.

▪ **Guia'm al monestir de Pedralbes.** 11:30 h. Barcelona.

▪ **Nou prevere carmelita.** 16:30 h. Monestir de les Carmelites Descalces. Barcelona.

▪ **Concert de la Coral Espigol.** 18 h. Església de Sant Joan. Berga.

▪ **Un vespre de Ramadà a Trinitat Vella.** De 18:30 a 22 h. Organitza Ajuntament de Barcelona. Plaça de la Trinitat.

▪ **Les plantes de la mel, taller per Sant Ponç.** 19 a 20 h. Escenari de la Plaça de Sant Agustí. Barcelona.

▪ **"El Tron".** 21 h. Col·legiata de Sant Vicenç del Castell de Cardona.

Diumenge 12 de maig

▪ **Romiatge a Montserrat amb la Institució Teresiana.** Montserrat.

▪ **Trobada del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques.** De 9:30 a 18:30 h. La Llar - Rectoria de Sant Sadurní d'Anoia.

▪ **Trobada de gogistes.** De 9:30 a 17 h. Reial Monestir de Santa Maria de Poblet.

▪ **Les estructures romanes del Museu Bíblic.** De 10 a 13:30 h. Museu Bíblic Tarraconense. Tarragona.

▪ **Visita a les exposicions sobre Vidal i Barraquer i Verdaguer.** 12 h. Centre Cultural Terrassa.

▪ **Trencacors.** 18 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.

BlanquernaFCEE
@BlanquernaFCEE

Avui la Direcció de Centres Penitenciaris ha recollit el material que ens heu prporcionat durant la III Recollida solidària de material esportiu. Gràcies a tots i a totes per participar! 🙌 És un plaer tenir un alumnat tan solidari! 🙌

👤 Enric M. Sebastiani i 2 més
11:22 · 03 maig 19 · Twitter Web Client

MCECC
@esplaicMCECC

I no parem aquest dissabte! 🙌 L'equip que està duent a terme el projecte llavor que construirà de nou un centre d'exposició al barri de La Salut avui han visitat el @esplaichanut de @ComunitatClot. Endavant amb el projecte! 🙌

👤 Mar Carrot i Anna Martínez 🙌
14:15 · 27 abr 19 · Twitter for Android

Museu de Montserrat
@MuseuMontserrat

Us anunciem amb goig la nova proposta expositiva del Museu de #Montserrat. L'artista Jaume #Pensa realitzarà una doble intervenció a Montserrat, que inaugurarem el 10 de maig. Instal·larà una gran escultura a l'atri de la basílica i exposa una selecció d'obra gràfica al Museu

👤 Montserrat
8:50 · 03 maig 19 · Twitter Web Client

Vedruna l'Espluga de Francolí
@VedrunaEspluga

Espectacular Cantata de "La Legenda de la Princesa i Sant Jordi", amb text i música de @Jcartanya70 i interpretada pels alumnes de 3r i 4t de primària de les escoles de la Conca de Barberà. Ha estat tot un èxit!!! #intensament #escolacompromesa

13:44 · 03 maig 19 · Twitter for Android

JP Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Comencem el taller participatiu al @ComeceEu (Brussel·les) sobre la regulació europea dels #ConflictMinerals i les mesures d'acompanyament des de la perspectiva de l'RDC i Colòmbia.

👤 Justícia et Pau i 4 més
10:32 · 29 abr 19 · Twitter for iPhone

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

Aquest cap de setmana se celebra la 42a Pujada a Peu a Montserrat! I des de La Salle Mollerussa ja van començar el seu camí ahir! #SomLaSalle #300LaSalle #MiraMésEnllà #Papam2019 #Papam19 #Papam2019

11:18 · 03 maig 19 · Twitter Web App

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Avui és el Dia Internacional contra l'assetjament escolar. Des de l'Escola Pia treballam cada dia per prevenir i erradicar aquestes situacions. #StopBullying

14:06 · 02 maig 19 · Twitter Web App

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

La Rosa Masferrer ens explica què vol dir ser religiosa avui, com va sentir la vocació i el seu servei als altres. Avui tenim #Teotapes 🙌

👤 Tu i 9 més
21:28 · 29 abr 19 · Twitter for iPhone

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Celebrem els lligams, les paraules i el sentit #avuiixdemà. Jesú és la llum i el camí que ens lliga a l'altre, escolta a l'altre i ens acull a tots plegats. Pare Nostre dona'ns força.

12:10 · 27 abr 19 · Twitter for iPhone

Salesians Badalona
@salesiansBDN

El passat divendres 26 d'abril els nens i nenes d'infantil i primària vam celebrar la Pasqua! Jesú és viu!

9:05 · 03 maig 19 · Hootsuite Inc

Maristes Valldemia
@Valldemia

Divendres 10 de maig amb el mural del @MateoLara inaugurarem les #IIIJornadesPedagògiques a l'escola. T'ho podràs? Això és només l'inici 🙌 @maristesenxarxa @MaristesCat

20:58 · 02 maig 19 des de Mataró, Espanya
Twitter for iPhone

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Avui hem col·locat el vuitè nivell de la torre de l'Evangelista Joan. Actualment, les quatre torres dels Evangelistes se situen al vuitè nivell, assolint els 101,29 metres d'alçària #enconstruccióSF #capal2026

16:46 · 02 maig 19 · Twitter Web Client

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

